

3 e trett Joh 4:46-54
Västerslättskyrkan 20170122

Nu är Jesus åter igen i Kana i Galiléen. Där hade Jesus gjort sitt första under. Han hade varit på en bröllopsfest som skulle pågå under sju dagar. Då inträffade det penibla för brudparet att vinet hade tagit slut. Under ett bröllop skulle man höja välsignelsens bägare för brudparet och nu var vinet slut. Det var katastrof.

Jesu mor Maria var också med och vädjade till Jesus om hjälp.

Det var då som Jesus befallde att man skulle ösa upp vatten i de sex stora stenkrukorna som rymde 100 liter vardera. Så sker det ofattbara undret att vattnet blev förvandlat till vin av allra bästa kvalitet. Man skulle i dag ha kallat det ett fyndvin.

Nu är Jesus åter i Kana och en man i kunglig tjänst från Kafarnaum söker upp honom. Uppenbarligen hade han hört talas om Jesus och hans förmåga. Han hade gått 33 km i en ständig uppförsbacke. Kana ligger 700 meter högre än Kafarnaum. Han kom till Jesus med ett stort bekymmer. Hans son hade blivit allvarligt sjuk och man befارade att han skulle dö.

Jag kan förstå denna pappas stora oro över sin son. De flesta föräldrar har nog någon gång varit med om att barnen blivit sjuka. I sin oro ringer man till sjukvårdsupplysningen eller tar saken i egna händer och åker till akuten.

Det var en akut nöd som denna pappa befann sig i och nu ville han få Jesus skulle komma hem till honom. Det var hans sista hopp. Han sa: *Herre, kom innan mitt barn dör.*

Han vänder sig till Jesus och tilltalar honom som Herre. Med det tilltalet så erkänner han att Jesus är Gud. För i Israel tilltalade man Gud med ordet Herren.

Jesus följer inte med mannen hemåt. Han säger bara: *Gå hem din son lever.*

Mannen trodde på vad Jesus sade och gick.

Att gå från Kana till Kafarnaum skulle ta honom cirka åtta timmar. Det fanns ingen tid att mista.

Jesus uttalar dessa ord med en helande kraft.

På vägen hemåt så möter han en av sina tjänare som berättar att pojken levde. När pappan frågar när det hade blivit bättre med honom svarade de: *"I går vid sjunde timmen lämnade febern honom."* Då förstod fadern att det hade hänt just när Jesus sade till honom: *"Din son lever"*, och han kom till tro liksom alla i hans hus.

Hela familjen blev så berörda av vad som hänt, att de alla kom till tro på Jesus.

Resultatet av detta under blev att människor kom till tro på Jesus. Genom undren som Jesus gjorde så legitimerade sig Jesus som Gud. Gud hade kommit till sitt folk. Jesus är Herren.

När vi drabbas av sjukdom eller andra problem så har vi all rätt att vända oss till Jesus i vår nöd och be om hjälp.

Ofta får vi uppleva hur liksom Jesus sträcker ut sin helande hand till läkedom och i glädje får vi tacka Jesus för att han är den samme idag som han var när han vandrade här på jorden.

Ibland får vi vänta och helandeprocessen får ta sin tid. Under hela denna tid får människor uppleva hur Gud ger av sin kraft att leva.

Ibland är det som att vi inte alls får något bönesvar. Så var det för Paulus som hade drabbats av en sjukdom. Han berättar att han hade bett till Gud tre gånger om att få bli helad. Sen hör han Herrens röst tala till honom: Min nåd är dig nog, ty kraften fullkomnas i svaghet. Han fick lov att bära sin sjukdom. Hämta kraft att stå ut av Herren. Han blev tröstad över att Guds nåd alltid fanns för honom.

Men det finns även de som vi bett för som lämnar detta jordiska liv, de får komma hem till Gud, de får bli befriade från all smärta. De får komma hem dit där ingen sjukdom eller smärta ska vara.

Jag har mött människor vars största bön har varit just detta att Gud ska ta henne hem till sig.

Den största gåvan som Gud ger oss människor det är tron på Gud. I tron på Gud är vi förenade med Gud i liv och död. I alla dagar in i evigheten.